

POTOPIAĆ SIĘ (1) *vb impf*

part praes act potopiający się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Być zalewanym wodą, zaczynać tonąć: Y pośledl Piotr po morzu/ ale potopiający sie ij iął wolatz rzekąc: Panie racz mie w[pomotz [Vulg Matth 14/30]. *OpecŻyw* 54v.

Synonimy: pogrążyć się, tonąć.

Formacje współrdzenne cf TOPIĆ.

LW